

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.2.2013
COM(2013) 95 final

2013/0057 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter för tredjelandsmedborgare som passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser

{ SWD(2013) 47 }

{ SWD(2013) 48 }

{ SWD(2013) 49 }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte

I sitt meddelande av den 13 februari 2008 *Att förbereda nästa steg i utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning*¹ föreslår kommissionen ett system för in- och utresa. Ett sådant system innebär i huvudsak att tid och plats för in- och utresa registreras elektroniskt för alla tredjelandsmedborgare som beviljas inresa för en kortare vistelse.

Detta förslag tillstyrktes i Stockholmsprogrammet² som antogs av Europeiska rådet i december 2009.

Efter Europeiska rådets möte den 23 och 24 juni 2011 där det begärdes att man skulle påskynda arbetet med paketet rörande smarta gränser, dvs. lagförslagen om ett in- och utresesystem och ett program för registrerade resenärer³, publicerade kommissionen den 25 oktober 2011 ett meddelande⁴ om valmöjligheter när det gäller in- och utresesystemet och programmet för registrerade resenärer.

Detta förslag läggs fram tillsammans med ett förslag om inrättande av ett program för registrerade resenärer och ett förslag om ändring av om gemenskapskodexen om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)⁵, vilka ska göra det möjligt för de två nya systemen att fungera. En konsekvensbedömning läggs fram för vart och ett av systemen.

• Allmän bakgrund

Enligt kodexen om Schengengränserna (nedan kallad *Schengenkodexen*) ska EU-medborgare och andra personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionens lagstiftning (t.ex. familjemedlemmar till EU-medborgare) som passerar den yttre gränsen vid in- och utresan endast bli föremål för minimikontroller i form av en kontroll av resehandlingarna för fastställande av den berörda personens identitet. Alla andra tredjelandsmedborgare underkastats dock en noggrann kontroll vid inresan för att fastställa personens syfte med vistelsen och om personen har tillräckliga medel för sitt uppehälle. En sökning ska dessutom göras i Schengens informationssystem (SIS) och de nationella databaserna.

Det finns inga bestämmelser i Schengenkodexen om registrering av de resandes gränspassager. För närvarande är resehandlingarna det enda sättet för att ange datum för in- och utresa som gränskontrolltjänstemän och immigrationsmyndigheter kan använda sig av för att beräkna längden på en tredjelandsmedborgares vistelse i Schengenområdet, vilken inte får överstiga 90 dagar under 180 dagar. Andra sätt och verktyg som finns tillgängliga vid gränsövergångsställena som t.ex. databaser (SIS och Informationssystemet för viseringar (VIS)), och som obligatoriskt måste konsulteras vid inresan, har inte till syfte att registrera gränspassager och har därför inte denna funktion. VIS huvudsakliga uppgift är att göra det möjligt att kontrollera viseringsansökningarnas

¹ KOM(2008) 69 slutlig. Detta meddelande åtföljs av en konsekvensbedömning (SEK(2008) 153).

² Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd (EUT C 115, 4.5.2010, s. 1)

³ Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 juni 2011 (Euco 23/11).

⁴ KOM(2011) 680 slutlig.

⁵ EUT L 105, 13.4.2006.

historik och att, vid inresan, verifiera huruvida den person som företer en viseringen verkligen är den person som den utfärdats till.

Det finns för närvarande inga elektroniska verktyg för att kontrollera var och när en tredjelandsmedborgare har rest in i eller ut ur Schengenområdet. Ett annat problem som gör det svårt att kontrollera att tredjelandsmedborgare inte stannar längre än de får är bruket av stämplars och kvaliteten på dessa (t.ex. läslighet, tidskrävande beräkning av vistelsens längd, del- eller helförfalskningar).

Av denna orsak finns det ingen enhetlig EU-täckande registrering av resandens in- och utresor till Schengenområdet och därmed inte heller något tillförlitligt sätt för medlemsstaterna att fastställa om en tredjelandsmedborgare överskridit sin tillåtna vistelse. Tretton medlemsstater⁶ har egna in- och utresesystem som samlar in alfanumeriska uppgifter om de resande. Alla dessa tretton länder ger tillträde till sina system både för gränsförvaltning och i brottsbekämpande syfte. Att den tillåtna vistelsen överskridits kommer att upptäckas av dessa system endast i det fall då en laglig utresa sker från samma medlemsstat som inresan skedde till. I alla övriga fall är det omöjligt att använda dessa system för att upptäcka överskridanden av den tillåtna vistelsen, eftersom det är omöjligt att matcha inrese- och utreseregistreringarna om en person lämnar Schengenområdet från en annan medlemsstat än den där inresan registrerades.

Det finns inte heller några tillförlitliga uppgifter om hur många irreguljära immigranter som för närvarande finns i EU. Enligt en försiktig uppskattning torde antalet irreguljära immigranter i EU uppgå till mellan 1,9 och 3,8 miljoner personer. Det anses allmänt att det stora flertalet av dem är personer som lagligen rest in för en kortare vistelse, med visering i tillämpliga fall, men som stannat i EU efter den tillåtna vistelsen. Vad gäller gripande av irreguljära immigranter⁷ uppgick det totala antalet i EU (EU-27) för 2010 till 505 220. En jämförelse mellan denna siffra med uppskattningen ovan visar att endast ett litet antal av dem som stannar efter den tillåtna vistelsen grips.

När det gäller fall där en tredjelandsmedborgare förstört sina handlingar efter inresan till Schengenområdet så är det mycket viktigt att myndigheterna har tillgång till tillförlitlig information så att de kan fastställa identiteten på dessa personer.

Den finansieringsöversikt för rättsakt som bifogas detta förslag grundar sig på en extern studie av kostnaderna för ett system för in- och utresa och ett program för registrerade resenärer.

Syftet med detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning är

- att skapa ett system för in- och utresa och fastställa en rättslig grund för utvecklingen och tillämpningen av det tekniska systemet,
- att fastställa syftet, funktionerna och ansvarsfördelningen för systemet för in- och utresa, och
- att tilldela byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (nedan kallad *byrån*)⁸ uppgiften att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av det centrala systemet.

⁶ Bulgarien, Estland, Spanien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien och Finland.

⁷ <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/population/data/database> I denna siffra ingår både personer som stannat efter den lagliga vistelsens slut och personer som rest in olagligt. Den gäller både personer som gripits vid gränsen och sådana som grips inom Schengenområdet.

⁸ EUT L 286, 1.11.2011.

Denna förordning ska utgöra kärnan i den rättsliga ramen för systemet för in- och utresa. Som ett komplement till denna rättsliga ram läggs samtidigt med detta förslag även fram ett förslag om ändring av Schengenkodexen vad gäller användningen av systemet som ett led i gränsförvaltningsprocessen.

Syftet med systemet för in- och utresa är att förbättra förvaltningen av den yttre gränsen och att bekämpa irreguljär migration genom att införa ett system som ska göra det följande:

- Beräkna den tillåtna vistelsen för varje resanden. Häri ingår att för resanden som ofta besöker Schengenområdet snabbt beräkna exakt hur många dagar som är kvar av den maximalt tillåtna vistelsen på 90 dagar under 180 dagar och vid utresan kontrollera att den resande respekterat den tillåtna vistelsen samt att inom territoriet i samband med genomförandet av kontroller av tredjelandsmedborgare kontrollera om deras vistelse är legal.
- Vara till hjälp vid identifiering av personer som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till och vistelse inom medlemsstaternas territorium. Detta gäller särskilt personer som upptäcks vid kontroller inom territoriet och som inte kan uppvisa resehandlingar eller någon annan form av identifiering.
- Understödja analyserna av tredjelandsmedborgares in- och utresor. Häri ingår särskilt att ta fram en exakt bild av reseflödena vid de yttre gränserna och av antalet personer som stannar längre än sin lagliga vistelse, t.ex. fördelat på nationalitet.

Vilka effekter systemet förväntas få redovisas i detalj i konsekvensbedömningen. Sammanfattningsvis rör det sig om följande effekter:

- Gränskontrolltjänstemännen får snabbt exakt information vid gränskontroller i och med att det nuvarande långsamma och otillförlitliga systemen med manuell stämpling av pass ersätts. Detta gör att det blir enklare att kontrollera att den tillåtna vistelsen inte överskrids och effektiviserar gränskontroller.
- Resenärerna får exakt information om den maximala längden på den tillåtna vistelsen.
- Exakt information lämnas om vem som stannar längre än den tillåtna vistelsen, vilket kommer att underlätta kontrollerna inom territoriet och gripande av irreguljära immigranter.
- Identifieringen av irreguljära immigranter underlättas. Eftersom biometriska uppgifter för alla personer som inte omfattas av viseringskrav lagras i systemet för in- och utresa och de biometriska uppgifterna för viseringsinnehavare lagras i VIS kommer medlemsstaternas myndigheter att kunna identifiera alla irreguljära papperslösa migranter som upptäcks inom territoriet och som passerat den yttre gränsen lagligt. Detta kommer i sin tur att underlätta återsändandeprocessen.
- De analyser som systemet genererar kommer att möjliggöra ett evidensbaserat tillvägagångssätt vad gäller t.ex. viseringspolitiken, eftersom det kommer att innehålla exakta uppgifter om huruvida det finns ett problem med överskridande av den tillåtna vistelsen för en viss nationalitet, vilket är en viktig faktor att ta hänsyn till när man beslutar om att införa eller upphäva viseringskravet för tredjelandet i fråga.
- I och med att det manuella momentet med stämpling av pass vid gränskontrollen försvinner, blir det möjligt att införa helt automatiska gränskontroller för vissa tredjelandsmedborgare i enlighet med de villkor som anges i det förslag till ett program för registrerade resenärer som läggs fram samtidigt med detta förslag.

- **Gällande bestämmelser inom det område som förslaget berör**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Samråd med berörda parter**

Detta beskrivs i den bifogade konsekvensbedömningen.

- **Konsekvensbedömning**

Den första konsekvensbedömningen⁹ genomfördes 2008 i samband med utarbetandet av kommissionens meddelande i denna fråga och den andra slutfördes under 2012¹⁰. I den första analyserades de olika alternativen och deras sannolika effekter, varvid man kom fram till att ett system för in- och utresor borde inrättas.

Den andra bedömningen föregicks av en samråds- och förhandsundersökningsprocess och analyserade de viktigaste alternativen vad gäller systemets utformning.

Analysen av de olika alternativen och delalternativen visade att den bästa lösningen vore den följande:

Systemet för in- och utresa utformades som ett centraliserat system med både alfanumeriska och biometriska uppgifter. Det ska inte vara möjligt att få tillgång till detta system i brottsbekämpande syfte. Uppgifterna ska i normalfallet lagras i sex månader och om den tillåtna vistelsen överskridits, i fem år.

Införandet av biometriska uppgifter skulle ske under en övergångsperiod på tre år så att medlemsstaterna hinner anpassa sina förfaranden vid gränsövergångsställena.

Efter två år ska systemet för in- och utresa utvärderas. I samband med detta bör kommissionen särskilt ta ställning till om det är lämpligt att ge tillträde till systemet i brottsbekämpande syfte och om lagringstiden behöver ändras. I detta sammanhang bör man ta hänsyn till vilka erfarenheterna varit av att ge sådant tillträde till VIS. Utvärderingen bör om lämpligt åtföljas av ett förslag från

⁹ SEK (2008) 153.

¹⁰ SWD (2013) 47.

kommissionen om ändring av förordningen i syfte att fastställa villkoren för sådant tillträde. Dessa villkor bör vara väl definierade så att man får en precis ordning för dataskyddet och skulle kunna grunda sig på dem som fastställs i den rättsliga grunden för VIS.

Konsekvensbedömningsnämnden gick igenom konsekvensbedömningen och avgav sitt yttrande den 14 mars 2012. Den 8 juni 2012 yttrade den sig om en reviderad version. Rekommendationerna till förbättringar har tagits med i den reviderade versionen av rapporten. De viktigaste ändringarna är att ytterligare information lämnas om samrådet med berörda parter, den övergripande strukturen ses över och förenklas och problemformuleringen utvecklas ytterligare och detaljeras, både i förhållande till det allmänna problemet med irreguljär migration och till specifika problem när det gäller genomförandet. Vidare har referensscenariot utvidgats så att det även beskriver hur utvecklingen skulle bli om ytterligare EU-åtgärder inte företogs. Alternativen har omstrukturerats om förenklats. Bedömningen av alternativen har finslipats och getts en mer logisk struktur som visar hur alternativen hänger ihop. Det ges en mer utförlig förklaring av den metod som använts för kostnadsberäkningen. Dessutom har analysen och beskrivningen av de alternativ som föredras reviderats och kopplats mer direkt till de uppgifter som kommer att finnas tillgängliga i framtiden.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Syftet, funktionerna och ansvarsfördelningen för systemets för in- och utresa måste fastställas. Dessutom tilldelas byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa uppgiften att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av systemet. En detaljerad förklaring av förslaget artikel för artikel ges i ett separat arbetsdokument från kommissionens avdelningar.

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för denna förordning utgörs av artiklarna 74 och 77.2 b och d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Artikel 77.2 b och d är lämplig rättslig grund för en ytterligare specificering av de åtgärder som avser passage av medlemsstaternas yttre gränser och de förfaranden som medlemsstaterna ska följa när de utför personkontroller vid dessa gränser. Artikel 74 är lämplig rättslig grund för inrättandet och driften av systemet för in- och utresa och för förfarandena för informationsutbyte mellan medlemsstaterna som ska säkerställa samarbetet mellan de relevanta myndigheterna i medlemsstaterna och mellan dessa och kommissionen på de områden som täcks av avdelning V i fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Enligt artikel 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har unionen befogenhet att anta åtgärder för att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av medlemsstaternas yttre gränser. De gällande EU-bestämmelserna om passage av medlemsstaternas yttre gränser behöver ändras i syfte att ta hänsyn till att det för närvarande inte finns några tillförlitliga sätt att övervaka de resor som företas av tredjelandsmedborgares som beviljats inresa för en kortare vistelse och till att det nuvarande stämpningskravet ger ett komplicerat och långsamt förfarande. Dessutom räcker inte det nuvarande stämpningskravet för att medlemsstaternas myndigheter ska kunna bedöma den tillåtna vistelsen vid gränskontrollen av den resande eller vid kontroller inom territoriet och de nationella systemen är endast till mycket begränsad nytta för detta ändamål i ett område utan kontroller vid de inre gränserna.

En effektivare hantering av migrationen kräver tillgång till information om vem som befinner sig på EU:s territorium, om vem som respekterar den maximalt tillåtna vistelsen på 90 dagar under 180

dagar, om nationaliteter och grupper (med eller utan viseringskrav) som stannar efter den tillåtna vistelsen samt till information som är till hjälp vid slumpmässiga kontroller inom territoriet för att upptäcka efter irreguljära immigranter.

Det behövs en gemensam ordning som fastställer harmoniserade regler för registrering av de resandes gränspassager och övervakning av tillåtna vistelser i Schengenområdet i dess helhet.

Följaktligen är det inte möjligt att uppnå syftet med förslaget på medlemsstatsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

I artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen anges det att åtgärder inte ska gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördraget. Denna EU-åtgärder bör utformas så att målet för förslaget uppnås och så att genomförandet blir så effektivt som möjligt. Det föreslagna initiativet utgör en vidareutveckling av Schengenregelverket som syftar till att skapa gemensamma regler vid de yttre gränserna som tillämpas enhetligt i alla Schengenmedlemsstaterna. Det skapar ett instrument som ger Europeiska unionen information om hur många tredjelandsmedborgare som reser in och ut från EU:s territorium, vilket är en absolut nödvändig förutsättning för att kunna föra en evidensbaserad migrations- och viseringspolitik. Förslaget är dessutom proportionerligt vad gäller rätt till skydd av personuppgifter på så sätt att insamlingen och lagringen av data endast sker för den tidsperiod som är nödvändig för att systemet ska kunna fungera, och fylla sitt syfte. Det är även proportionerligt vad gäller kostnader om man ser till den nytta av systemet alla medlemsstater kommer att ha i förvaltningen av den gemensamma yttre gränsen och med tanke på utvecklingen av en gemensam migrationspolitik för EU.

Förslaget är således förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: Förordning

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Det aktuella förslaget innebär att det inrättas ett centraliserat system som medlemsstaterna ska använda för att samarbeta med varandra. Detta fordrar en gemensam struktur och gemensamma regler för den operativa förvaltningen. Dessutom föreskriver förslaget gemensamma gränskontroller vid de yttre gränserna som är enhetliga för alla medlemsstater. Detta gör att en förordning är det enda möjliga rättsliga instrumentet.

- **Grundläggande rättigheter**

Den föreslagna förordningen inverkar på de grundläggande rättigheterna, särskilt skyddet av personuppgifter (artikel 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna), rätten till frihet och säkerhet (artikel 6 i stadgan), respekten för privatlivet och familjelivet (artikel 7 i stadgan), rätten till asyl (artikel 18 i stadgan) och skyddet vid avlägsnande, utvisning och utlämning (artikel 19 i stadgan).

Förslaget innehåller skyddsåtgärder när det gäller personuppgifter, särskilt vad gäller tillgången till dessa, vilken endast ska vara tillåten för ändamål som sammanhänger med denna förordning och för de utsedda behöriga myndigheter som anges i förordningen. Skyddsåtgärderna vad gäller personuppgifter omfattar även rätten att få åtkomst till, rätten att rätta och rätten att radera uppgifter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

I kommissionens förslag till nästa fleråriga finansieringsram föreslås det att 4,6 miljarder euro ska avsättas till fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020. I förslaget avsätts 1,1 miljarder euro som ett vägledande belopp för utveckling av ett system för in- och utresa och ett program för registrerade resenärer under antagandet att utvecklingen av dessa kommer att inledas 2015¹¹.

Detta ekonomiska stöd skulle inte bara täcka kostnaderna för de centrala komponenterna under hela den period som omfattas av den fleråriga budgetramen (EU-nivå, både utvecklingskostnader och operativa kostnader) utan även utvecklingskostnader för de nationella komponenterna i medlemsstaterna för de båda systemen, inom ramen för tillgängliga resurser. Meningen med att tillhandahålla ett ekonomiskt stöd till utvecklingen på nationell nivå är att undvika att eventuella ekonomiska problem på nationell nivå inte äventyrar eller försenar projekten. I detta ingår ett belopp på 146 miljoner euro till kostnader på nationell nivå för att hysa it-systemen, utrymmet för slutanvändarnas utrustning och utrymmet för systemoperatörernas kontor. I stödet ingår också ett belopp på 341 miljoner euro för kostnader på nationell nivå för underhåll av systemet som t.ex. hårdvaru- och programvarulicenser.

Så snart de nya systemen har tagits i drift skulle de framtida driftskostnaderna i medlemsstaterna bäras av de nationella programmen. Medlemsstaterna föreslås använda 50 % av anslagen inom ramen för de nationella programmen till att stödja driftskostnaderna för de it-system som används för förvaltningen av migrationsströmmarna över unionens yttre gränser. Dessa kostnader skulle kunna avse förvaltningen av VIS, SIS och nya system som inrättas under perioden, personalkostnader, servicekostnader, hyra av säkra lokaler osv. Det framtida instrumentet skulle i tillämpliga fall således säkra kontinuiteten i finansieringen.

5. YTTERLIGARE UNIFORMATION

- **Deltagande**

Detta förslag bygger på Schengenregelverket i och med att det rör passage av de yttre gränserna. Följaktligen måste konsekvenserna vad gäller olika protokoll och avtal med de associerade länderna beaktas.

Danmark: I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet (nr 22) om Danmarks ställning, som är bifogat fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), ska Danmark inte delta i rådets beslut av åtgärder i enlighet med avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget.

Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket ska Danmark i enlighet med artikel 4 i protokollet inom en tid av sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning besluta huruvida det ska genomföra denna i sin nationella lagstiftning.

Förenade kungariket och Irland: Förenade kungariket och Irland deltar inte i förordning (EG) nr 562/2006 (kodex om Schengen gränserna) i enlighet med artiklarna 4 och 5 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar och rådets beslut 2000/365/EG av

¹¹ Med förbehåll för att den lagstiftande myndigheten antar förslaget om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar (KOM(2011) 750) och med förbehåll för att den lagstiftande myndigheten antar förslaget om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (KOM(2011) 398) och att det finns tillräckligt med medel inom ramen för utgiftstaket i berörd budgetrubrik.

den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket samt rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket. Följaktligen deltar inte Förenade kungariket och Irland i antagandet av denna förordning och är därför inte bundna av den och omfattas inte av dess tillämpning.

Island och Norge: De förfaranden som fastställs i det associeringsavtal som ingåtts mellan rådet och Island och Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket är tillämpliga, eftersom det aktuella förslaget bygger på Schengenregelverket såsom det definieras i bilaga A till avtalet¹².

Schweiz: Denna förordning utgör en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹³.

Liechtenstein: Denna förordning utgör en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁴.

Cypern, Bulgarien och Rumänien: Denna förordning om inrättande av ett system för in- och utresa ersätter skyldigheterna att verifiera vistelsens längd och att stämpla passen för tredjelandsmedborgare. Dessa bestämmelser ska tillämpas av anslutande medlemsstater från och med anslutningen till Europeiska unionen.

¹² EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹³ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter för tredjelandsmedborgare som passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 74 och 77.2 b och d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹⁵,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁶,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁷,

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande av den 13 februari 2008 *Att förbereda nästa steg i utvecklingen av Europeiska unionens gränsförvaltning*¹⁸ anges det som ett led i en integrerad gränsförvaltningsstrategi för EU skulle behövas inrättas ett system för in- och utresa som elektroniskt registrerar tid och plats för in- och utresa för tredjelandsmedborgare som beviljas inresa för en kortare vistelse i Schengenområdet samt beräknar längden på den tillåtna vistelsen för dessa tredjelandsmedborgare.
- (2) Europeiska rådet framhöll vid sitt möte den 19–20 juni 2008 hur viktigt det är att man fortsätter arbetet med att utveckla EU:s integrerade gränsförvaltningsstrategi, bl.a. genom att i ökad utsträckning använda den moderna tekniken för att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna.
- (3) I kommissionens meddelande av den 10 juni 2009 *Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst* förespråkas ett elektroniskt system för elektronisk

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ EUT C , , s. .

¹⁷ EUT C , , s. .

¹⁸ KOM(2008) 69 slutlig.

registrering av inresor till och utresor från medlemsstaternas territorium vid passagen av de yttre gränserna, eftersom ett sådant system skulle ge en mer effektiv hantering av tillträdet till EU:s territorium.

- (4) Vid Europeiska rådets möte den 23–24 juni 2011 begärdes att arbetet med smarta gränser skulle påskyndas. Den 25 oktober 2011 publicerade kommissionen meddelandet *Smart gränsförvaltning - valmöjligheter och framtida handlingsalternativ*.
- (5) Vad gäller systemet för in- och utresa (nedan kallat *in- och utresesystemet*) krävs det att man fastställer vilka mål det ska ha, hur dess tekniska utformning ska se ut, vilka regler som ska gälla för dess drift och användning samt hur ansvarsfördelningen ska se ut. Man måste även fastställa vilka uppgiftskategorier som ska föras in i systemet, för vilka ändamål dessa kategorier ska föras in och vilka kriterier som ska gälla för införandet, vilka myndigheter som ska ha tillgång till dessa uppgifter, länkning av varningar och ytterligare bestämmelser om behandling och skydd av personuppgifter.
- (6) In- och utresesystemet bör inte användas för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare och innehar ett uppehållsdokument i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 rörande beträffande unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier¹⁹ och inte heller för sådana innehavare av uppehållstillstånd som avses i Schengenkodexen, eftersom deras vistelse inte är begränsad till 90 dagar under 180 dagar.
- (7) In- och utresesystemet har som mål att förbättra gränskontrollen, förhindra illegal invandring och underlätta förvaltningen av migrationsströmmarna. Det bör framförallt bidra till identifiering av personer som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för vistelsens längd inom medlemsstaternas territorium.
- (8) För att kunna uppfylla dessa mål bör in- och utresesystemet behandla alfanumeriska uppgifter och, efter en övergångsperiod, fingeravtryck. Tagning av fingeravtryck utgör visserligen ett intrång i de resandes personliga integritet, men är ändå befogat av två anledningar. Fingeravtryck är en tillförlitlig metod för att identifiera personer som upptäcks inom medlemsstaternas territorium och som inte kan uppvisa resehandlingar eller någon annan form av identifiering, vilket är vanligt förekommande hos irreguljära immigranter. Fingeravtryck ger även en tillförlitligare matchning mellan in- och utreseposterna för legala resanden.
- (9) För att man ska få en så korrekt verifiering och identifiering som möjligt och för att det ska finnas tillräckligt med uppgifter vid varje tillfälle bör det registreras tio fingeravtryck i in- och utresesystemet om detta är fysiskt möjligt.
- (10) För att undvika ökade väntetider vid gränserna ska användningen av fingeravtryck införas under en övergångsperiod, så att medlemsstaterna kan anpassa sina gränskontrollprocesser och sin hantering av passagerarströmmarna.
- (11) Eftersom förordningen i framtiden kan komma att ändras så att det blir tillåtet med tillträde till systemet i brottsbekämpande syfte bör denna faktor beaktas vid den tekniska utvecklingen av systemet.

¹⁹ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

- (12) Byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (nedan kallad *byrån*) som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1077/2011²⁰ ska ha ansvaret för att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av det centrala systemet. Ett sådant system bör bestå av en centralenhet, en reservenhet till denna centralenhet, enhetliga nationella gränssnitt i varje medlemsstat och en kommunikationsinfrastruktur mellan det centrala systemet och nätverkets anslutningspunkter. Ansvaret för att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av de nationella system ska ligga hos de enskilda medlemsstaterna.
- (13) Man kan skapa synergieffekter och uppnå kostnadseffektivitet genom att så långt som möjligt tillämpa systemet för in- och utresa parallellt med det program för registrerade resenärer som inrättas genom förordning COM(2013) 97 final.
- (14) Denna förordning bör fastställa vilka myndigheter i medlemsstaterna som ska vara behöriga att ha tillgång till in- och utresesystemet så att de kan föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i samband med systemet i den utsträckning som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina arbetsuppgifter.
- (15) All behandling av in- och utresesystemets uppgifter bör stå i proportion till de syften som eftersträvas och vara nödvändig för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. När de behöriga myndigheterna använder sig av systemet måste de se till att den mänskliga värdigheten och personliga integriteten respekteras för den person för vilken uppgifter söks och att det inte sker någon diskriminering av personer på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller trosuppfattning, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.
- (16) Lagring av personuppgifter i systemet får inte vara längre än vad som är nödvändigt för de syften som eftersträvas. Uppgifterna bör lämpligen sparas i sex månader, eftersom detta är minimiperioden för att möjliggöra en beräkning av längden på en vistelse. En längre period på högst fem år för skulle behövas för personer som inte har lämnat medlemsstaternas territorium inom den tillåtna vistelsetiden. Uppgifterna bör raderas efter femårsperiodens slut, om det inte finns skäl att radera dem tidigare.
- (17) Det bör fastställas exakta bestämmelser vad gäller ansvaret för att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av in- och utresesystemet, medlemsstaternas ansvar för de nationella systemen och de nationella myndigheternas rätt att få tillgång till uppgifter.
- (18) Det bör fastställas bestämmelser om medlemsstaternas ansvar när det gäller skada på grund av överträdelse av denna förordning. Kommissionens ansvar för sådan skada regleras i artikel 340 andra stycket i fördraget.
- (19) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²¹ är tillämplig på medlemsstaternas behandling av personuppgifter enligt denna förordning.
- (20) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar

²⁰ EUT L 286, 1.11.2011, s 1.

²¹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter²² är tillämplig på unionsinstitutionernas och unionsorganens verksamhet när de utför sina uppgifter som ansvariga för driften av in- och utresesystemet.

- (21) De oberoende tillsynsmyndigheter som har inrättats i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG bör övervaka att medlemsstaternas behandling av personuppgifter är laglig, medan den europeiska datatillsynsmannen, som inrättades genom förordning (EG) nr 45/2001, bör övervaka unionsinstitutionernas och unionsorganens behandling av personuppgifter. Europeiska datatillsynsmannen och tillsynsmyndigheterna bör samarbeta när det gäller övervakningen av in- och utresesystemet.
- (22) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt skyddet av personuppgifter (artikel 8 i stadgan), rätten till frihet och säkerhet (artikel 6 i stadgan), respekten för privatlivet och familjelivet (artikel 7 i stadgan), rätten till asyl (artikel 18 i stadgan), skyddet vid avlägsnande, utvisning och utlämning (artikel 19 i stadgan) och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47 i stadgan), och måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (23) En effektiv övervakning av tillämpningen av denna förordning kräver regelbundna utvärderingar. För man ska kunna avgöra om, och i så fall hur, systemet bättre skulle kunna användas i kampen mot terroristbrott och andra allvarliga brott bör man ytterligare undersöka villkoren för att ge tillgång till de uppgifter som lagras i systemet, både för brottsbekämpningsändamål och för tredjeländer samt villkoren för olika lagringsperioder. Med tanke på att en stor mängd personuppgifter kommer att lagras i in- och utresesystemet och att det krävs att privatlivet för de personer vars personuppgifter behandlas i systemet till fullo respekteras bör denna utvärdering äga rum två år efter det att systemet tagits i drift och ta hänsyn till resultaten av genomförandet av VIS.
- (24) Medlemsstaterna bör föreskriva påföljder för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas.
- (25) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²³.
- (26) Inrättandet av ett gemensamt in- och utresesystem för det område som saknar kontroller vid de inre gränserna och införandet av gemensamma skyldigheter, villkor och förfaranden för användningen av uppgifter kan inte genomföras på medlemsstatsnivå utan bör med hänsyn till åtgärdens omfattning och verkningar i stället genomföras på unionsnivå i enlighet med den subsidiaritetsprincip som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (27) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller

²² EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

²³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

- (28) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket²⁴. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (29) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket²⁵. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (30) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁶, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt A i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet²⁷.
- (31) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket²⁸, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt A i beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG²⁹.
- (32) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket³⁰, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 punkt A i beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU³¹.

²⁴ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

²⁵ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

²⁶ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36

²⁷ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

²⁸ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

³⁰ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

³¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

KAPITEL 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 1
Syfte

Härmed inrättas ett system kallat in- och utresesystemet som ska registrera och lagra uppgifter om tid och plats för in- och utresa för tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna och beviljas inresa för en kortare vistelse på medlemsstaternas territorium, beräkna längden på den tillåtna vistelsen för dessa tredjelandsmedborgare samt generera varningar till medlemsstaterna när den tillåtna vistelsetiden löper ut.

Artikel 2
In- och utresesystemets uppbyggnad

1. In- och utresesystemet ska ha den struktur som fastställs i artikel 6.
2. Byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (nedan kallad *byrån*) tilldelas härmed uppgiften att utveckla och sköta den operativa förvaltningen av in- och utresesystemet, inbegripet funktionerna för att behandla de biometriska uppgifter som avses i artikel 12.

Artikel 3
Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på alla tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för en kortare vistelse och som omfattas av gränskontroller i enlighet med Schengenkodexen när de passerar medlemsstaternas yttre gränser.
2. Denna förordning är inte tillämplig för följande personer när de passerar de yttre gränserna:
 - a) Familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG som innehar det uppehållskort som anges i det direktivet.
 - b) Familjemedlemmar till en unionsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionslagstiftningen och som innehar det uppehållskort som anges i direktiv 2004/38/EG.

Denna förordning är inte tillämplig på sådana familjemedlemmar som anges i punkterna a och b även om de inte följer med eller ansluter sig till unionsmedborgaren eller en tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet.
 - c) Innehavare av de uppehållstillstånd som anges i artikel 2.15 i Schengen kodexen.
 - d) Medborgare i Andorra, Monaco och San Marino.

Artikel 4 Syfte

In- och utresesystemet har till syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, stärka kampen mot irreguljär invandring, förbättra genomförandet av den integrerade gränsförvaltningsstrategin och samarbetet mellan gräns- och immigrationsmyndigheterna genom att ge medlemsstaterna tillgång till uppgifterna om tid och plats för in- och utresa när det gäller tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna och genom att underlätta de därtill hörande besluten och det ska särskilt tjäna till att

- förbättra kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och bekämpa irreguljär invandring,
- beräkna och längden på den tillåtna vistelsen för tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för en kortare vistelse och kontrollera att denna tidslängd respekteras,
- vara till hjälp vid identifiering av personer som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till och vistelse inom medlemsstaternas territorium,
- sätta medlemsstaternas nationella myndigheter i stånd att identifiera de personer som överskridit den tillåtna vistelsen så att de kan vidta lämpliga åtgärder,
- samla in statistik om tredjelandsmedborgares in- och utresor i syfte att genomföra statistiska analyser.

Artikel 5 Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *yttre gränser*: EU:s yttre gränser såsom de definieras i artikel 2.2 i Schengenkodexen.
- (2) *gränsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning tilldelats uppgiften att genomföra kontroller av personer vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna.
- (3) *immigrationsmyndigheter*: de behöriga myndigheter som i enlighet med nationell lagstiftning tilldelats uppgiften att kontrollera villkor och fatta beslut när det gäller tredjelandsmedborgares vistelse inom medlemsstaternas territorium.
- (4) *viseringsmyndigheter*: de myndigheter som i varje enskild medlemsstat ansvarar för att pröva viseringsansökningar och fatta beslut om dessa samt för beslut om att ogiltigförklara, återkalla eller förlänga en visering, vilket även inbegriper de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för utfärdande av viseringar vid gränsen i enlighet med viseringskodexen³².
- (5) *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20 i fördraget, med undantag av personer som enligt avtal

³² EGT L 243,15.9.2009, s. 1.

mellan unionen eller unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter samma fri rörlighet som unionsmedborgarna.

- (6) *resehandling*: pass eller motsvarande handling som ger den sökande rätt att passera de yttre gränserna och i vilken en visering kan föras in.
- (7) *kortare vistelse*: en vistelse inom medlemsstaternas territorium på högst 90 dagar under 180 dagar.
- (8) *ansvarig medlemsstat*: den medlemsstat som har fört in uppgifterna i in- och utresesystemet.
- (9) *verifiering*: förfarandet att jämföra en grupp av uppgifter med en annan för att fastställa om en påstådd identitet är den riktiga ("one-to-one-check").
- (10) *identifiering*: förfarandet att fastställa en persons identitet genom databassökning mot flera grupper av uppgifter ("one-to-many-check").
- (11) *alfanumeriska uppgifter*: uppgifter som återges med bokstäver, siffror, särskilda tecken, mellanslag och skiljetecken.
- (12) *biometriska uppgifter*: fingeravtryck.
- (13) *person som överskridit den tillåtna vistelsen*: tredjelandsmedborgare som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, de villkor som gäller för en kortare vistelse inom medlemsstaternas territorium.
- (14) *byrån*: den byrå som inrättas genom förordning (EU) nr 1077/2011³³.
- (15) *Frontex*: den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser som inrättas genom förordning (EG) nr 2007/2004³⁴.
- (16) *tillsynsmyndighet*: den tillsynsmyndighet som inrättas i enlighet med artikel 28 i direktiv 95/46/EG.
- (17) *operativ förvaltning*: alla de uppgifter som krävs för att ett stort it-system ska kunna fungera, inbegripet ansvaret för den kommunikationsinfrastruktur det behöver.
- (18) *utveckling*: alla arbetsuppgifter som krävs för att skapa ett stort it-system, inbegripet den kommunikationsinfrastruktur det behöver.

Artikel 6

In- och utresesystemets tekniska utformning

In- och utresesystemet ska bestå av

- (a) ett centralt system som består av en centralenhet och en reservenhet till denna centralenhet som kan överta den centrala enhetens alla funktioner vid ett driftsbortfall,

³³ EUT L 286, 1.11.2011, s. 1.

³⁴ EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.

- (b) ett nationellt system som består av nödvändig hård- och programvara och en nationell kommunikationsinfrastruktur för anslutning av till slutanvändaranordningarna hos de behöriga myndigheter som avses i artikel 7.2 till nätverkets anslutningspunkter i varje medlemsstat,
- (c) ett enhetligt gränssnitt i varje medlemsstat som bygger på gemensamma tekniska specifikationer som ska vara identiska för alla medlemsstater,
- (d) nätverkets anslutningspunkter, vilka ingår i det nationella gränssnittet och utgör de nationella anslutningspunkterna för att ansluta det nationella systemet i varje medlemsstat till det centrala systemet,
- (e) Kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala systemet och nätverkets anslutningspunkter.

Artikel 7

Åtkomst till systemet för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter

1. I enlighet med artikel 4 ska åtkomst till in- och utresesystemet för att föra in, ändra, radera och inhämta de uppgifter som avses i artiklarna 11 och 12 i enlighet med denna förordning ska uteslutande vara förbehållen härför bemyndigad personal vid de myndigheter i varje medlemsstat som är behöriga för de ändamål som avses i artiklarna 15–22, dock endast i den utsträckning som är nödvändig för att de arbetsuppgifter som krävs för detta ändamål ska kunna utföras och som åtkomsten står i proportion till de syften som eftersträvas.
2. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter, inbegripet gräns-, viserings- och immigrationsmyndigheter, vars bemyndigade personal ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i in- och utresesystemet. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål överlämna en förteckning över dessa myndigheter till byrån. I denna förteckning ska anges för vilka syften varje myndighet ska ges åtkomst till uppgifterna i in- och utresesystemet.

Inom tre månader efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift enligt artikel 41 ska byrån offentliggöra en konsoliderad förteckning i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om förteckningen ändras ska byrån en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning.

Artikel 8

Allmänna principer

1. Alla behöriga myndigheter som beviljas åtkomst till in- och utresesystemet i enlighet med denna förordning ska se till att användningen av detta system är nödvändig, lämplig och står i proportion till utförandet av de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter.
2. Alla behöriga myndigheter ska vid användningen av in- och utresesystemet se till att tredjelandsmedborgare inte diskrimineras på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning och att dessa personers mänskliga värdighet och integritet till fullo respekteras.

Artikel 9
Mekanism för automatisk beräkning

In- och utresesystemet ska innehålla en mekanism som för varje tredjelandsmedborgare som är registrerad i detta system automatiskt beräknar den maximala tillåtna vistelsen enligt artikel 5.1 i Schengenkodexen.

Mekanismen för automatisk beräkning ska

- a) vid inresan underrätta de behöriga myndigheterna och tredjelandsmedborgaren om hur lång vistelse som tillåts,
- b) vid utresan identifiera tredjelandsmedborgare som överskridit den tillåtna vistelsen.

Artikel 10
Informationsmekanism

1. In- och utresesystemet ska innehålla en mekanism som automatiskt identifierar in- och utreseposter där det inte registrerats en utresa direkt efter det att den tillåtna vistelsen löpt ut samt poster där den maximala tillåtna vistelsetiden överskridits.
2. Behöriga myndigheter som utsetts av medlemsstaterna ska ges tillgång till en av systemet automatiskt genererad förteckning som innehåller de uppgifter som avses i artikel 11 för alla personer som identifierats som personer som överskridit den tillåtna vistelsen.

KAPITEL II
Införande av uppgifter och gränsmyndigheternas användning av dessa uppgifter

Artikel 11
Personuppgifter för viseringsinnehavare

1. Om en tredjelandsmedborgare inte tidigare är registrerad i in- och utresesystemet och beslut fattats om att bevilja en viseringsinnehavare inresa i enlighet med Schengenkodexen ska gränsmyndigheten skapa en individuell akt för den inresande personen som innehåller följande uppgifter:
 - a) Efternamn (familjenamn), efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, födelsedatum, födelseort, födelseland, medborgarskap och kön.
 - b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, utfärdande myndighet och dag för utfärdande.
 - c) En kod på tre bokstäver för att ange utfärdandeland och sista giltighetsdag för resehandlingen eller resehandlingarna.
 - d) Viseringsmärkets nummer, bl.a. inbegripet koden på tre bokstäver för den utfärdande medlemsstaten och, vid behov, viseringens sista giltighetsdag.
 - e) Antal inresor och den tillåtna vistelsetiden enligt viseringsmärket ska anges när viseringsinnehavaren för första gången använder en visering.

- f) När så är tillämpligt, information om att personen i fråga har beviljats tillträde till programmet för registrerade resenärer i enlighet med förordning COM(2013) 97 final, det unika identifieringsnumret och deltagandestatus.
- 2. Vid varje inresa som personen gör ska följande uppgifter föras in i en in- och utresefil som ska vara kopplad till personens individuella akt genom ett individuellt referensnummer skapat av in- och utresesystemet vid skapandet av akten:
 - a) Datum och klockslag för inresan.
 - b) Inresemédlemsstat, gränsövergångsställe och myndighet som beviljat inresa.
 - c) Beräkning av antal dagar för den eller de tillåtna vistelserna och sista datum för den tillåtna vistelsen.
- 3. Vid utresan ska följande uppgifter föras in i den in- och utresepost som är kopplad till personens individuella akt:
 - a) Datum och klockslag för utresan.
 - b) Medlemsstat och gränsövergångsställe vid utresan.

Artikel 12

Personuppgifter för tredjelandsmedborgare som är undantagna från viseringskrav

- 1. När det fattas beslut om att bevilja inresa i enlighet med Schengenkodexen för en tredjelandsmedborgare som är undantagen från viseringskrav och denna tredjelandsmedborgare inte tidigare är registrerad i in- och utresesystemet ska gränsmyndigheten skapa en individuell akt för personen i fråga, i vilken den ska registrera tio fingeravtryck samt de uppgifter som anges i artikel 11, med undantag för uppgifterna i artikel 11.1 d och e.
- 2. Barn under tolv år ska av rättsliga skäl vara undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck.
- 3. Personer för vilka fingeravtryckstagning är fysiskt omöjlig ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.

Skulle det emellertid vara frågan om ett tillfälligt hinder, ska det krävas att personen i fråga lämnar fingeravtryck vid nästa inresa. Gränsmyndigheterna ska ha rätt att begära klagöranden av skälen till det tillfälliga hindret till att lämna fingeravtryck.

Medlemsstaterna ska se till att det finns lämpliga förfaranden som garanterar personens värdighet om det uppstår problem vid upptagningen av fingeravtryck.
- 4. Om personen i fråga är undantagen från kravet att lämna fingeravtryck av rättsliga eller fysiska skäl i enlighet med punkterna 2 och 3 ska det särskilda datafältet markeras som "icke tillämpligt". Systemet ska vara utformat så att det går att göra åtskillnad på fall där det inte krävs fingeravtryck av rättsliga skäl och fall där det inte är fysiskt möjligt att ta fingeravtryck.
- 5. Under en period av tre år efter det att in- och utresesystemet tagits i drift ska endast de alfanumeriska uppgifter som avses i punkt 1 registreras.

Artikel 13

Förfaranden för att föra in uppgifter vid gränsövergångsställe där en tidigare akt registrerats

Om det redan finns en tidigare akt ska gränsmyndigheterna, om så är nödvändigt, uppdatera uppgifterna i den akten och skapa en in- och utresepost för varje in- och utresa i enlighet med artikel 11 eller 12 och koppla denna akt till den berörda personens individuella akt.

Artikel 14

Uppgifter som ska läggas till om ett tillstånd till vistelse återkallas eller förlängs

1. Om det fattas beslut om att återkalla ett tillstånd till vistelse eller att förlänga den tillåtna vistelsen ska den behöriga myndighet som fattat beslutet lägga till följande uppgifter i in- och utreseposten:
 - a) Statusinformation som visar att tillståndet till vistelse återkallats eller att den tillåtna vistelsen förlängts.
 - b) Myndighet som återkallat tillståndet till vistelse eller förlängt den tillåtna vistelsen.
 - c) Ort och datum för beslutet att återkalla tillståndet till vistelse eller att förlänga den tillåtna vistelsen.
 - d) Den nya sista giltighetsdagen för tillståndet till vistelse.
2. In- och utreseposten ska ange av vilket eller vilka skäl tillståndet till vistelse återkallats, dvs.
 - a) skälen till att personen i fråga utvisas,
 - b) varje annat beslut som fattats av medlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med den nationella lagstiftningen som får till följd att tredjelandsmedborgaren, som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till och vistelse inom medlemsstaternas territorium, avlägsnas eller avreser.
3. In- och utreseposten ska ange skälen till att den tillåtna vistelsen förlängs.
4. När en person har avrest eller avlägsnats från medlemsstaternas territorium i enlighet med ett sådant beslut som avses i punkt 2 b ska den behöriga myndigheten föra in uppgifter i enlighet med artikel 13 i in- och utreseposten för motsvarande inresa.

Artikel 15

Användning av uppgifter för verifiering vid de yttre gränserna

1. Gränsmyndigheterna ska ges åtkomst till in- och utresesystemet för att inhämta uppgifter i den utsträckning som krävs för att en gränskontroll ska kunna genomföras.
2. Gränsmyndigheterna ska för det ändamål som anges i punkt 1 ges åtkomst för att kunna göra sökningar på de uppgifter som anges i artikel 11.1 a jämte någon eller några av följande uppgifter:
 - De uppgifter som avses i artikel 11.1 b.
 - De uppgifter som avses i artikel 11.1 c.

- Det viseringsmärkesnummer som avses i artikel 11.1 d.
- De uppgifter som avses i artikel 11.2 a.
- Medlemsstat och gränsövergångsställe vid in- eller utresan.
- De uppgifter som avses i artikel 12.

KAPITEL III

Införande av uppgifter och andra myndigheters användning av in- och utresesystemet

Artikel 16

Användning av in- och utresesystemet för att pröva och fatta beslut om viseringsansökningar

1. Viseringsmyndigheterna ska söka i in- och utresesystemet för att pröva viseringsansökningar och fatta beslut om sådana ansökningar samt besluta om huruvida viseringar ska ogiltigförklaras, återkallas eller få förlängd eller förkortad giltighetstid i enlighet med relevanta bestämmelser i viseringskodexen.
2. För de ändamål som anges i punkt 1 ska viseringsmyndigheterna ges åtkomst för att kunna göra sökningar på någon eller några av följande uppgifter:
 - a) De uppgifter som avses i artikel 11.1 a, b och c.
 - b) Det viseringsmärkesnummer, inbegripet koden på tre bokstäver för den utfärdande medlemsstaten, som avses i artikel 11.1 d.
 - c) De uppgifter som avses i artikel 12.
3. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 2 visar att det registrerats uppgifter om tredjelandsmedborgaren i in- och utresesystemet, ska viseringsmyndigheterna kunna inhämta uppgifterna ur den individuella akten samt i de därtill kopplade in- och utreseposterna, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

Artikel 17

Användning av in- och utresesystemet för att pröva ansökningar om tillträde till programmet för registrerade resenärer

1. De behöriga myndigheter som avses i artikel 4 i förordning COM(2013) 97 final ska inhämta uppgifter ur in- och utresesystemet i syfte att pröva ansökningar om tillträde till programmet för registrerade resenärer och beslut som sammanhänger med dessa ansökningar, inbegripet beslut om att ogiltigförklara, återkalla eller förlänga respektive förkorta giltighetstiden för tillträdet till programmet i enlighet med relevanta bestämmelser i den förordningen.
2. För de ändamål som anges i punkt 1 ska den behöriga myndigheten ges åtkomst för att kunna göra sökningar på någon eller några av de uppgifter som avses i artikel 11.1 a, b och c.
3. Om en sökning på grundval av de uppgifter som anges i punkt 2 visar att det registrerats uppgifter om tredjelandsmedborgaren i in- och utresesystemet, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta uppgifterna ur den individuella akten samt i de därtill kopplade in- och utreseposterna, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

Artikel 18

Tillgång till uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. I syfte att verifiera en tredjelandsmedborgares identitet och/eller om villkoren för inresa till och vistelse inom medlemsstaternas territorium är uppfyllda ska medlemsstaternas behöriga myndigheter ges åtkomst för att kunna göra sökningar på de uppgifter som avses i artikel 11.1 a, b och c, jämte de fingeravtryck som avses i artikel 12.
2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som anges i punkt 1 visar att det registrerats uppgifter om tredjelandsmedborgaren i in- och utresesystemet, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta uppgifterna ur den individuella akten samt i de därtill kopplade in- och utreseposterna, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

Artikel 19

Tillgång till uppgifter för identifiering

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna i enlighet med Schengenkodexen eller inom medlemsstaternas territorium, av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning inom medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska kunna göra sökningar på grundval av en persons fingeravtryck, dock endast för att kunna identifiera varje person som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning inom medlemsstaternas territorium.
2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som anges i punkt 1 visar att det finns uppgifter registrerade om personen i fråga i in- och utresesystemet, ska den behöriga myndigheten kunna inhämta uppgifterna ur den individuella akten samt i de därtill kopplade in- och utreseposterna, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1.

KAPITEL IV

Lagring och ändring av uppgifter

Artikel 20

Lagringsperiod för uppgifter

1. Alla in- och utreseposter ska lagras i högst 181 dagar.
2. Varje individuell akt jämte de därtill hörande in- och utreseposterna ska lagras i in- och utresesystemet i högst 91 dagar efter det att den sista utresan registrerats, såvida det inte registrerats en inresa inom 90 dagar efter den sista registrerade utresan.
3. Genom undantag från punkt 1 ska uppgifterna, om någon utresa det inte registrerats efter det att den tillåtna vistelsen löpt ut, lagras under en period av högst fem år efter sista datum för den tillåtna vistelsen.

Artikel 21

Ändring av uppgifter

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 7 ska ha rätt att ändra de uppgifter som förts in i in- och utresesystemet genom att rätta eller radera dessa uppgifter i enlighet med denna förordning.

- 2 Uppgifterna om de personer som avses i artikel 10.2 ska raderas utan dröjsmål om tredjelandsmedborgaren i fråga lämnar bevis i enlighet med den ansvariga medlemsstatens lagstiftning för att han eller hon varit tvungen att överskrida den tillåtna vistelsen på grund av en oförutsebar och allvarlig händelse eller ett misstag eller på grund av att han eller hon fått laglig rätt att stanna. Tredjelandsmedborgaren ska även ha rätt till effektiva rättsmedel för att kunna säkra att uppgifterna ändras.

Article 22
Radering av uppgifter i förtid

Om en tredjelandsmedborgare före utgången av den period som avses i artikel 20 har erhållit medborgarskap i en medlemsstat eller börjat omfattas av undantaget i artikel 3.2 ska den individuella akten och de därtill kopplade in- och utreseposterna i enlighet med artiklarna 11 och 12 utan dröjsmål raderas från in- och utresesystemet av antingen den medlemsstat i vilken medborgarskapet erhållits eller den medlemsstat som utfärdat uppehållskortet. Personen i fråga ska även ha rätt till effektiva rättsmedel för att kunna säkra att uppgifterna ändras.

KAPITEL V
Utveckling, drift och ansvar

Artikel 23
Genomförandeåtgärder som ska antas av kommissionen innan utvecklingen igångsätts

Kommissionen ska anta följande åtgärder som behövs för att man ska kunna utveckla och tekniskt genomföra det centrala systemet, de enhetliga gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen, inbegripet specifikationer vad gäller följande:

- (a) Specifikationerna för bildupplösning och användning av fingeravtryck för biometrisk verifiering i in- och utresesystemet.
- (b) Utformningen av systemets fysiska struktur, inklusive dess kommunikationsinfrastruktur.
- (c) Införande av uppgifter i enlighet med artiklarna 11 och 12.
- (d) Tillgång till uppgifter i enlighet med artiklarna 15 och 19.
- (e) Lagring, ändring, radering och radering av uppgifter i förtid i enlighet med artiklarna 21–22.
- (f) Registerföring och tillgång till registren i enlighet med artikel 30.
- (g) Prestationskrav.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 42.

De tekniska specifikationerna och vidareutvecklingen av dessa ska vad gäller centralenheten, reservenheten till centralenheten, de enhetliga gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen fastställas av byrån efter tillstyrkan från kommissionen.

Artikel 24
Utveckling och operativ förvaltning

1. Byrån ska ansvara för utvecklingen av centralenheten, reservenheten till den centrala enheten, de enhetliga gränssnitten, inbegripet nätverkets anslutningspunkter, och kommunikationsinfrastrukturen.

Centralenheten, reservenheten till den centrala enheten, de enhetliga gränssnitten och kommunikationsinfrastrukturen ska utvecklas och tas i drift av byrån så snart som möjligt efter det att denna förordning trätt i kraft och kommissionen antagit de åtgärder som anges i artikel 23.1.

Utvecklingen ska bestå av att utarbeta och genomföra de tekniska specifikationerna, tester och övergripande projektsamordning.

2. Byrån ska ha ansvaret för den operativa förvaltningen av centralenheten, reservenheten till centralenheten och de enhetliga gränssnitten. Den ska i samarbete med medlemsstaterna se till att man alltid använder sig av bästa tillgängliga teknik till bästa möjliga kostnad.

Byrån ska också ansvara för den operativa förvaltningen av kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala systemet och nätverkets anslutningspunkter.

Den operativa förvaltningen av in- och utresesystemet ska bestå av alla de arbetsuppgifter som krävs för att EES ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan i enlighet med denna förordning, särskilt det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att se till att systemet fungerar med tillfredsställande operationell kvalitet, särskilt med hänsyn till den tid som krävs när gränsövergångsställen gör sökningar i den centrala databasen, som bör vara så kort som möjligt.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän vid Europeiska unionen ska byrån tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller annan likvärdig sekretesskyldighet på all personal som arbetar med in- och utresesystemets uppgifter. Dessa regler ska också gälla efter det att den anställde i fråga lämnat sin tjänst eller anställning eller upphört med sin yrkesverksamhet.

Artikel 25
Ansvar på nationell nivå

1. Varje medlemsstat ska ansvara för
 - a) utvecklingen av det nationella systemet och anslutningen till in- och utresesystemet,
 - b) organisation, förvaltning, drift och underhåll av sitt nationella system, and
 - c) hantering av och föreskrifter för hur vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter ska ges åtkomst till in- och utresesystemet i enlighet med denna förordning och upprättande och regelbunden uppdatering av en förteckning över denna personal och dess uppgifter.
2. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ska ge de behöriga myndigheter som avses i artikel 7 åtkomst till in- och utresesystemet, och ansluta denna nationella myndighet till nätverkets anslutningspunkter.

3. Varje medlemsstat ska använda automatiserade förfaranden för behandlingen av uppgifter.
4. För att personal vid de myndigheter som har åtkomst till in- och utresesystemet ska kunna bemyndigas att behandla de uppgifter som lagras i in- och utresesystemet måste den först ha getts lämplig utbildning om regler för datasäkerhet och uppgiftsskydd.
5. Kostnaderna för de nationella systemen och för de nationella gränssnitten ska belasta unionens budget.

Artikel 26
Ansvar för användningen av uppgifter

1. Varje medlemsstat ska se till att uppgifterna i in- och utresesystemet behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att endast vederbörligen bemyndigad personal har tillgång till uppgifterna för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med artiklarna 15–19 i denna förordning. Den ansvariga medlemsstaten ska särskilt se till att
 - a) uppgifterna samlas in på lagligt sätt,
 - b) uppgifterna registreras på lagligt sätt i in- och utresesystemet,
 - c) uppgifterna är korrekta och uppdaterade när de överförs till in- och utresesystemet.
2. Byrån ska se till att in- och utresesystemet drivs i enlighet med denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter enligt artikel 23. Byrån ska särskilt
 - a) vidta nödvändiga åtgärder för att garantera säkerheten för det centrala systemet och kommunikationsinfrastrukturen mellan det centrala systemet och nätverkets anslutningspunkter, utan att detta påverkar det ansvar som åligger varje medlemsstat,
 - b) se till att endast vederbörligen bemyndigad personal har tillgång till uppgifter som behandlas i in- och utresesystemet för utförande av byråns arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning.
3. Byrån ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de åtgärder som den vidtar i enlighet med punkt 2 för att inleda driften av in- och utresesystemet.

Artikel 27
Meddelande av uppgifter till tredjeländer, internationella organisationer eller privata aktörer

1. Uppgifter som lagras i in- och utresesystemet får inte överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer, internationella organisationer eller privata aktörer.
2. Genom undantag från punkt 1 får de uppgifter som avses i artikel 11.1 a, b och c och artikel 12.1 överföras till eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation som finns upptagen på förteckningen i bilagan om detta är nödvändigt i ett enskilt fall för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet, inbegripet för återsändande, och endast om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kommissionen har antagit ett beslut om tillfredsställande skydd av personuppgifter i det aktuella tredjelandet i enlighet med artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG, det finns ett gällande återtagandeavtal mellan gemenskapen och det aktuella tredjelandet eller bestämmelserna i artikel 26.1 d i direktiv 95/46/EG är tillämpliga.

- b) Tredjelandet eller den internationella organisationen accepterar att enbart använda uppgifterna för det ändamål som de inhämtats för.
 - c) Uppgifterna överförs eller ställs till förfogande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i unionsrätten, särskilt återtagandeaftalen, och den nationella rätten i den medlemsstat som överförde eller ställde uppgifterna till förfogande, inbegripet de rättsliga bestämmelserna om datasäkerhet och uppgiftsskydd. och
 - d) Den medlemsstat som har infört uppgifterna i in- och utresesystemet har gett sitt medgivande.
3. Överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer i enlighet med punkt 2 ska inte påverka rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om "non-refoulement".

Artikel 28 *Datasäkerhet*

- 1. Den ansvariga medlemsstaten ska säkerställa datasäkerheten före och under överföringen till nätverkets anslutningspunkt. Varje medlemsstat ska garantera datasäkerheten för de uppgifter som den mottar från in- och utresesystemet.
- 2. Varje medlemsstat ska med avseende på sitt nationella system vidta de åtgärder som är nödvändiga, däribland anta en dataskyddsplan, för att
 - a) fysiskt skydda uppgifter, bland annat genom att utarbeta beredskapsplaner för att skydda kritisk infrastruktur,
 - b) hindra obehöriga från tillträde till nationella anläggningar vid vilka medlemsstaten utför operationer i överensstämmelse med ändamålet med in- och utresesystemet (kontroll vid ingången till anläggningen),
 - c) hindra obehöriga från att läsa, kopiera, ändra eller avlägsna datamedier (kontroll av datamedier)
 - d) hindra obehörigt införande av uppgifter och hindra obehöriga från att skaffa sig kännedom om, ändra eller radera lagrade personuppgifter (kontroll av lagrade personuppgifter),
 - e) hindra obehörig behandling av uppgifter i in- och utresesystemet och att uppgifter som behandlats i in- och utresesystemet obehörigt ändras eller raderas (kontroll av uppgiftsinmatningen),
 - f) se till att personer som är behöriga att använda in- och utresesystemet endast med hjälp av individuella användaridentiteter och skyddade åtkomstmetoder har tillgång endast till de uppgifter som ingår i deras befogenheter (behörighetskontroll),
 - g) se till att alla myndigheter med rätt till åtkomst till in- och utresesystemet skapar profiler som beskriver uppgifter och ansvar för personer som är behöriga att lägga in, ändra, radera, inhämta och söka uppgifter samt på begäran utan dröjsmål ger tillsynsmyndigheterna tillgång till dessa profiler (personalprofiler),
 - h) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa till vilka organ personuppgifter får överföras via datakommunikationsutrustning (kommunikationskontroll),

- i) se till att det finns möjlighet att verifiera och fastställa vilka uppgifter som har behandlats i in- och utresesystemet, när detta har gjorts, av vem, och i vilket syfte (kontroll av uppgiftsregistreringen),
 - j) hindra obehörig läsning, kopiering, ändring och radering av personuppgifter i samband med såväl överföring av personuppgifter till eller från in- och utresesystemet som transport av datamedier, särskilt med hjälp av lämplig krypteringsteknik (kontroll av transport),
 - k) övervaka att de säkerhetsåtgärder som avses i denna punkt är verkningsfulla och vidta nödvändiga organisatoriska åtgärder i fråga om inre övervakning för att säkerställa att denna förordning efterlevs (egenrevision).
3. Byrån ska med avseende på driften av in- och utresesystemet vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i punkt 2, bl.a. anta en dataskyddsplan.

Artikel 29
Skadeståndsskyldighet

1. Varje person eller medlemsstat som har lidit skada till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är oförenligt med bestämmelserna i denna förordning har rätt till ersättning av den medlemsstat som är ansvarig för den uppkomna skadan. Den medlemsstaten ska helt eller delvis befrias från detta ansvar i den utsträckning den bevisar att den inte är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.
2. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut skadar in- och utresesystemet ska denna medlemsstat anses ansvarig för denna skada, såvida inte byrån eller en annan medlemsstat som deltar i in- och utresesystemet har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.
3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för skador som avses i punkterna 1 och 2 ska regleras av svarandemedlemsstatens nationella bestämmelser.

Artikel 30
Registerföring

1. Varje medlemsstat och byrån ska föra register över all uppgiftsbehandling i in- och utresesystemet. Av registret ska framgå varför åtkomst skett i enlighet med de ändamål som anges i artikel 7, datum och tidpunkt för detta, vilka uppgifter som har överförts enligt artiklarna 11–14, vilka uppgifter som använts för sökningar i enlighet med artiklarna 15–19 och namnet på den myndighet som fört in eller hämtat uppgifter. Dessutom ska varje medlemsstat föra register över den personal som är behöriga att föra in eller hämta uppgifterna.
2. Registret får bara användas för kontroll av att behandlingen av uppgifterna är laglig ur uppgiftsskyddssynpunkt samt för att garantera datasäkerheten. Registret ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ska raderas efter ett år från det att den lagringsperiod som avses i artikel 20 har löpt ut, om registret inte behövs för ett övervakningsförfarande som redan pågår.

Artikel 31
Egenrevision

Medlemsstaterna ska se till att varje myndighet som har tillgång till uppgifter i in- och utresesystemet vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning och vid behov samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten.

Artikel 32
Påföljder

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, inbegripet administrativa och/eller straffrättsliga påföljder enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i in- och utresesystemet missbrukas.

KAPITEL VI
Rättigheter och övervakning med avseende på uppgiftsskydd

Artikel 33
Rätt till information

1. Personer vars uppgifter registrerats i in- och utresesystemet ska underrättas om följande av den ansvariga myndigheten:
 - a) Identiteten på den registeransvarige som avses i artikel 37.4.
 - b) Ändamålen med uppgiftsbehandlingen i in- och utresesystemet.
 - c) Kategorier av uppgiftsmottagare.
 - d) Lagringstiden för uppgifterna.
 - e) Den omständigheten att insamling av uppgifterna är en förutsättning för att man ska kunna kontrollera om villkoren för inresa är uppfyllda.
 - f) Den omständigheten att berörda personer har rätt att få tillgång till uppgifter som rör dem och att begära att oriktiga uppgifter om dem rättsas eller att olagligen behandlade uppgifter om dem raderas, bl.a. rätten att få information om hur man utövar dessa rättigheter och kontaktuppgifter till de nationella tillsynsmyndigheterna eller, när så är lämpligt, den europeiska datatillsynsmannen, som ska vara behöriga att pröva frågor om skydd av personuppgifter.
2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas skriftligen.

Artikel 34
Rätt till tillgång, rättelse och radering

1. Utan att det påverkar skyldigheten att tillhandahålla annan information i enlighet med artikel 12 a i direktiv 95/46/EG, ska var och en ha rätt att få del av uppgifter om honom eller henne i in- och utresesystemet och om vilken medlemsstat som överförde uppgifterna till in- och utresesystemet. Sådan tillgång till uppgifter får endast beviljas av en medlemsstat. Varje medlemsstat ska registrera varje begäran om sådan tillgång.

2. Var och en får begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne rättas och att uppgifter som registrerats på olagligt sätt raderas. Rättelser och radering ska utföras utan dröjsmål av den ansvariga medlemsstaten, i enlighet med dess förfaranden, lagar och andra författningar.
3. Om begäran enligt punkt 2 görs till en annan medlemsstat än den ansvariga, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom 14 dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månad kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det är tillåtet att behandla dem i in- och utresesystemet.
4. Om det framkommer att uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet är oriktiga eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den ansvariga medlemsstaten rätta eller radera uppgifterna i enlighet med artikel 21. Den ansvariga medlemsstaten ska omedelbart lämna skriftlig bekräftelse till den berörda personen på att den har vidtagit åtgärder för att rätta eller radera uppgifterna om honom eller henne.
5. Om den ansvariga medlemsstaten inte instämmer i att uppgifter i in- och utresesystemet är oriktiga eller har registrerats på ett olagligt sätt ska den ansvariga medlemsstaten omedelbart lämna en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte är beredd att rätta eller radera uppgifter som rör honom eller henne.
6. Den ansvariga medlemsstaten ska också informera berörda personer information om vilka åtgärder de kan vidta om de inte godtar den givna förklaringen. Detta ska omfatta information om hur det går till att väcka talan vid domstol eller inge klagomål till behöriga myndigheter i den medlemsstaten och vilket bistånd, bl.a. från de nationella tillsynsmyndigheterna som finns tillgängligt i enlighet med den medlemsstatens förfaranden, lagar och andra författningar.

Artikel 35

Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd

1. Medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att se till att de rättigheter som föreskrivs i artikel 34 kan göras gällande.
2. I var och en av medlemsstaterna ska tillsynsmyndigheten på begäran bistå och ge råd till berörda personer om hur de kan utöva sin rätt att rätta eller radera uppgifter som rör dem i enlighet med artikel 28.4 i direktiv 95/46/EG.
3. Tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförde uppgifterna och tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där ansökan ingavs ska samarbeta för detta ändamål.

Artikel 36

Rättsmedel

1. I varje medlemsstat ska var och en ha rätt att väcka talan vid domstol eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som vägrade den berörda personen sådan tillgång till eller rätt att rätta eller radera uppgifter om honom eller henne som föreskrivs i artikel 35.
2. Tillsynsmyndigheterna ska vara redo att lämna bistånd under hela förfarandet.

Artikel 37
Den nationella tillsynsmyndighetens övervakning

1. Tillsynsmyndigheten ska övervaka att den berörda medlemsstatens behandling av de personuppgifter som avses i artiklarna 11–14 är laglig, vilket även inbegriper överföringen till och från in- och utresesystemet.
2. Tillsynsmyndigheten ska se till att en granskning av behandlingen av uppgifter i det nationella systemet genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella revisionsstandarder.
3. Medlemsstaterna ska se till att deras nationella tillsynsmyndighet har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som den åläggs enligt denna förordning.
4. När det gäller behandlingen av personuppgifter i in- och utresesystemet ska varje medlemsstat utse den myndighet som ska fungera som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG och som ska ha centralt ansvar för denna medlemsstats behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska meddela kommissionen vilken tillsynsmyndighet som utsetts.
5. Varje medlemsstat ska tillhandahålla all information som begärs av de nationella tillsynsmyndigheterna och ska särskilt förse dem med information om verksamhet som bedrivs i enlighet med artikel 28, samt ge dem åtkomst till sina register enligt artikel 30 och vid varje tidpunkt bevilja dem tillträde till sina lokaler.

Artikel 38
Europeiska datatillsynsmannens övervakning

1. Europeiska datatillsynsmannen ska kontrollera att byråns behandling av personuppgifter utförs i enlighet med denna förordning. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001 ska gälla.
2. Europeiska datatillsynsmannen ska se till att en granskning av byråns behandling av personuppgifter genomförs minst vart fjärde år i enlighet med internationella revisionsstandarder. En rapport från dessa granskningar ska sändas till Europaparlamentet, rådet, byrån, kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna. Byrån ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporten antas.
3. Byrån ska tillhandahålla de upplysningar som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge honom eller henne åtkomst till alla dokument och till de register som avses i artikel 30 samt åtkomst till alla sina lokaler, när som helst.

Artikel 39
*Samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheterna
och Europeiska datatillsynsmannen*

1. Tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av in- och utresesystemet och de nationella systemen.
2. De ska inom ramen för sina respektive befogenheter utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, undersöka problem i samband med utövandet av

oberoende tillsyn eller den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om uppgiftsskydd.

3. Tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska i detta syfte sammanträda minst två gånger om året. Europeiska datatillsynsmannen ska stå för kostnaderna för sådana möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt.
4. En gemensam verksamhetsrapport ska överlämnas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och byrån vartannat år. Denna rapport ska innehålla ett kapitel om varje medlemsstat som utarbetats av denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet.

KAPITEL VII **Slutbestämmelser**

Artikel 40

Användning av uppgifter för rapportering och statistik

1. Den bemyndigade personalen vid medlemsstaternas behöriga myndigheter, byrån och Frontex ska kunna inhämta följande uppgifter, dock endast för rapporterings- och statistikändamål och utan att det ska vara möjligt att identifiera enskilda personer.
 - a) Statusinformation.
 - b) Tredjelandsmedborgarens medborgarskap.
 - c) Medlemsstat, datum och gränsövergångsställe för inresan och medlemsstat, datum och gränsövergångsställe för utresan.
 - d) Typ av resehandling.
 - e) Antal personer som överskridit den tillåtna vistelsen enligt artikel 10.
 - f) De uppgifter som förts in för en vistelse som återkallats eller vars giltighetstid löpt ut.
 - g) Den myndighet som utfärdat viseringen, om så är lämpligt.
 - h) Antal personer som är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck i enlighet med artikel 12.2 och 12.3.

Artikel 41

Driftsstart

1. Kommissionen ska fastställa den tidpunkt då in- och utresesystemet ska tas i drift så snart följande villkor har uppfyllts:
 - a) De åtgärder som avses i artikel 23 har antagits.
 - b) Byrån har förklarat att ett övergripande test av in- och utresesystemet har slutförts på ett tillfredsställande sätt, vilket ska utföras av byrån i samarbete med medlemsstaterna.

- c) Medlemsstaterna har godkänt de tekniska och rättsliga arrangemang som ska gälla för insamling och överföring till in- och utresesystemet av de uppgifter som avses i artiklarna 11–14 och anmält dessa till kommissionen.
2. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet om resultaten av de tester som genomförts i enlighet med punkt 1 b.
3. Det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 42
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 43
Underrättelse

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om följande:
 - a) Den myndighet som ska fungera som registeransvarig i enlighet med artikel 37.
 - b) De nödvändiga tekniska och rättsliga arrangemang som avses i artikel 41.
2. Medlemsstaterna ska underrätta byrån om vilka behöriga myndigheter som ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera, inhämta eller göra sökningar på uppgifter i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 7.
3. Byrån ska underrätta kommissionen om att det test som avses i artikel 41.1 b har slutförts på ett tillfredsställande sätt.

Kommissionen ska göra de uppgifter som anmälts enligt punkt 1 a tillgängliga för medlemsstaterna och allmänheten via en ständigt uppdaterad elektronisk publikation.

Artikel 44
Rådgivande grupp

Byrån ska inrätta en rådgivande grupp som ska bistå den med nödvändig sakkunskap om in- och utresesystemet, särskilt i samband med utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och den årliga verksamhetsrapporten.

Artikel 45
Utbildning

Byrån ska bidra till den utbildning som avses i artikel 25.4.

Artikel 46
Övervakning och utvärdering

1. Byrån ska se till att det finns förfaranden för att övervaka in- och utresesystemets verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Byrån ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i in- och utresesystemet som behövs för det tekniska underhållet.
3. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vartannat år, ska byrån rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur in- och utresesystemet har fungerat i tekniskt hänseende, bl.a. ur säkerhetssynpunkt.
4. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av in- och utresesystemet. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning, säkerheten i in- och utresesystemet och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet.
5. Den första utvärderingen ska framförallt undersöka vilket bidrag in- och utresesystemet kan lämna till kampen mot terroristbrott och andra allvarliga brott, ta upp frågan om tillgång till de uppgifter som lagras i systemet för brottsbekämpningsändamål, ta ställning till om sådan tillgång bör ges och i så fall på vilka villkor, undersöka om lagringsperioden bör ändras samt om tredjeländer bör ges åtkomst, varvid hänsyn ska tas till hur in- och utresesystemet fungerat och resultaten av genomförandet av VIS.
6. Medlemsstaterna ska förse byrån och kommissionen med de uppgifter som krävs för att de rapporter som avses i punkterna 3 och 4 ska kunna utarbetas i enlighet med de kvantitativa indikatorer som fastställts på förhand av kommissionen och/eller kommissionen.
7. Byrån ska förse kommissionen med den information som den behöver för att den ska kunna utarbeta de övergripande utvärderingar som avses i punkterna 4 och 5.

Artikel 47
Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Förordningen ska tillämpas från och med den dag som avses i artikel 41.
3. Artiklarna 23– 25, 28 och 41–45 ska tillämpas från och med den dag som avses i punkt 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlaments vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Bilaga

Förteckning över internationella organisationer som avses i artikel 27.2

1. FN-organisationer (exempelvis FN:s flyktingkommissariat (UNHCR))
2. Internationella organisationen för migration (IOM)
3. Internationella rödakorskommittén

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. *Förslagens eller initiativets beteckning*

Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter för tredjelandsmedborgare som passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser, förutsatt att den lagstiftande myndigheten antar förslaget om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar (KOM(2011) 750) och förutsatt att den lagstiftande myndigheten antar förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (KOM(2011) 398) samt att det finns tillräckligt med resurser inom ramen för utgiftstaket för relevant budgetrubrik.

1.2. *Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen*³⁵

Politikområde: Området inrikes frågor (avdelning 18)

1.3. *Typ av förslag eller initiativ*

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁶

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. *Mål*

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Stockholmsprogrammet som antogs av Europeiska rådet i december 2009 bekräftar möjligheterna till ett in- och utreseprogram som gör det möjligt för medlemsstaterna att utbyta uppgifter på ett effektivt sätt samtidigt som dataskyddet säkras. Förslaget om inrättande av ett in- och utresesystem togs därför med i handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet. Finansieringen av utvecklingen av paketet rörande smarta gränser är en av prioriteringarna för fonden för inre säkerhet³⁷.

³⁵ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³⁶ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

³⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar (KOM(2011) 750).

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Syftet med in- och utresesystemet är att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna och att bekämpa irreguljär immigration genom att

registrera in- och utresefiler för alla tredjelandsmedborgare som beviljas inresa för en kortare vistelse,

beräkna och längden på den tillåtna vistelsen för tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för en kortare vistelse och kontrollera att denna tidslängd respekteras,

samla in statistik om tredjelandsmedborgares in- och utresor i syfte att genomföra statistiska analyser.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Verksamhet: Solidaritet — Yttre gränser, återvändande, viseringspolitik och fri rörlighet för personer (kapitel 18 02)

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Det kommer att generera exakt information till medlemsstaternas behöriga myndigheter om personer som överskridit den tillåtna vistelsen, vilket kommer att bidra till arbetet med att gripa och återsända irreguljära immigranter och till bekämpandet av irreguljär immigration i allmänhet.

Det kommer att ge exakt information om hur många personer som passerar EU:s yttre gräns varje år, fördelat på nationalitet och gränsövergångsställe. Samma detaljerade information kommer även att fås särskilt när det gäller personer som överskridit den tillåtna vistelsen, vilket gör att man får en mycket starkare faktagrund när man ska besluta om huruvida det bör införas viseringskrav för medborgarna i ett visst tredjeland.

Det kommer att tillhandahålla uppgifter som är viktiga vid behandlingen av tredjelandsmedborgares ansökningar om tillträde till och programmet för registrerade resenärer (nya och senare ansökningar). Det kommer dessutom att förse de behöriga myndigheterna med de uppgifter de behöver för att kunna säkerställa att de tredjelandsmedborgare som omfattas av programmet för registrerade resenärer till fullo uppfyller de nödvändiga kraven för deltagande i detta program, bl.a. kravet på att respektera tidslängden för den tillåtna vistelsen.

Det kommer att göra det möjligt för myndigheterna att kontrollera att resenärer som innehar visering för flera inresor inte stannar längre än vad som är tillåtet i Schengenområdet.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Utvecklingsfasen

När utkastet till förslag godkänts och de tekniska specifikationerna antagits ska det tekniska systemet utvecklas av en extern entreprenör. Utvecklingen av systemen kommer att ske på central och nationell nivå och it-byrån kommer att svara för den övergripande samordningen. It-byrån ska fastställa en ram för den övergripande styrningen i samarbete med alla berörda aktörer. Precis som vid utvecklingen av alla system av detta slag ska man i början av projektet fastställa en övergripande projektförvaltningsplan och en kvalitetssäkringsplan. Dessa ska innehålla resultattavlor med särskilda indikatorer på t.ex. följande:

Projektets status totalt sett

Hållandet av de överenskomna tidsfristerna (deletapper), riskförvaltningen, förvaltningen av resurser (mänskliga och finansiella) i förhållande till de anslag som fastställts, organisatorisk mognad osv.

När systemet tagits i drift

I artikel 46 om övervakning och utvärdering anges följande:

"3. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vartannat år, ska byrån rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur in- och utresesystemet har fungerat i tekniskt hänseende, inbegripet ur säkerhetssynpunkt.

4. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av in- och utresesystemet. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning, säkerheten i in- och utresesystemet och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet."

Särskilt viktigt vid denna utvärdering är de indikatorer som rör antalet personer som överskridit den tillåtna vistelsen, uppgifterna om väntetiderna vid gränserna (VIS skulle även kunna konsulteras för det sistnämnda ändamålet) och en fördjupad analys av huruvida det är nödvändigt att ge åtkomst till uppgifterna i in- och utresesystemet för brottsbekämpningsändamål. Kommissionen ska överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet.

Specifikt mål: Skapa en effektivare gränskontroll genom övervakning av att tillåtna vistelser inte överskrids (kontroller vid in- och utresa) och förbättrade bedömningar av risken för att en person överskrider sin tillåtna vistelse.

Indikator: Handläggningstid vid gränsövergångsställena.

Antal personer som överskridit den tillåtna vistelsen som kan identifieras vid gränsövergångsstället.

Systemets tillgänglighet.

Specifikt mål: Generera tillförlitlig information som EU och medlemsstaterna kan använda sig av för att fatta välgrundade beslut på områdena visering och migration.

Indikator: Antal varningar om personer som överskridit den tillåtna vistelsen, fördelade på kategori (viseringskrav/undantagna från viseringskrav), typ av gräns (land/sjö/luft), medlemsstat och ursprungsland/nationalitet.

Specifikt mål: Identifiera och upptäcka irreguljära immigranter, särskilt personer som överskridit den tillåtna vistelsen, även inom Schengen-territoriet och förbättra möjligheterna till återsändande.

Indikator: Antal varningar som leder till att man kan gripa en person som överskridit den tillåtna vistelsen.

Specifikt mål: Skydda de grundläggande rättigheterna för tredjelandsmedborgare, särskilt rätten till skydd av personuppgifter och respekt för privatlivet.

Indikator: Antal in- och utresefiler som uppvisar bristande överensstämmelse.

Antal klagomål från enskilda till de nationella datatillsynsmyndigheterna.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Irreguljär immigration till EU utgör ett problem för alla medlemsstater. Det stora flertalet av de personer som överskrider den tillåtna vistelsen har rest in till Europeiska unionen på lagligt sätt men därefter stannat kvar efter det att deras tillåtna vistelse löpt ut. Enligt EU-lagstiftningen har tredjelandsmedborgare allmänt sett rätt att beviljas inresa för en kortare vistelse som inte får överstiga tre månader under en sexmånadersperiod.

In- och utresesystemet är ett instrument som ska förse Europeiska unionen med grundläggande information om de tredjelandsmedborgare som reser in respektive ut från EU:s territorium. Denna information är absolut nödvändig för att man ska kunna utforma en hållbar och rimlig politik på områdena migration och visering. Det nuvarande systemet med stämpling av pass skapar problem inte bara när det gäller efterlevnaden utan även när det gäller att informera människor om deras rättigheter, t.ex. det exakta antalet dagar de har rätt att stanna inom Schengenområdet, efter en rad vistelser på ett fåtal dagar vardera. Dessutom är det fysiskt omöjligt att utbyta uppgifter mellan medlemsstaterna så länge det inte sker någon annan registrering än stämpling av pass. Skulle de stämplade resedokumenterna ersättas eller förkomma är dessa uppgifter således inte längre tillgängliga.

In- och utresesystemet gör det möjligt att beräkna längden på tredjelandsmedborgarnas vistelse och att verifiera om en person har överskridit den tillåtna vistelsen, även vid kontroller inom Schengenområdet. För närvarande är stämpeln i resehandlingen som anger datumen för in- och utresa det enda instrument som gränskontrolltjänstemän och immigrationsmyndigheter förfogar över. Hur lång tid en tredjelandsmedborgare vistats i Schengenområdet beräknas på grundval av stämplarna, vilka dock ofta är svåra att tolka på grund av oläslighet eller förfälskning. Det är därför både svårt och tidskrävande att göra en exakt beräkning av längden på vistelsen i Schengenområdet på grundval av stämplarna i resehandlingen.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Ingen enskild medlemsstat är i stånd att ensam bygga upp ett gemensamt, driftskompatibelt in- och utresesystem. All verksamhet som sammanhänger med förvaltningen av migrationsströmmar och säkerhetshot ligger inom ett område där det finns ett uppenbart mervärde av att mobilisera medel från EU:s budget.

Avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste åtföljas av gemensamma åtgärder för effektiv kontroll och övervakning av unionens yttre gränser. Vissa medlemsstaterna bär en tung börda på grund av sitt geografiska läge och längden på de yttre EU-gränser de måste förvalta. Villkoren för inresa och gränskontroller när det gäller tredjelandsmedborgare är harmoniserade genom EU-lagstiftning. I och med att en person som reser in i Schengenområdet vid ett gränsövergångsställe i en medlemsstat som för ett nationellt register över in- och utresor kan välja att därefter resa ut via ett gränsövergångsställe där ett sådant system inte tillämpas räcker det inte med åtgärder på nationell nivå utan det fordras en åtgärd på EU-nivå.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

I samband med utvecklingen av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) och Informationssystemet för viseringar (VIS) har man gjort följande lärdomar:

1) För att skydda sig mot merkostnader och förseningar till följd av ändrade krav bör arbetet med att utveckla nya informationssystem på området frihet, säkerhet och rättvisa, särskilt om det rör sig om ett stort it-system, inte starta förrän man slutgiltigt har antagit de nödvändiga rättsliga instrumenten som fastställer systemets syfte, räckvidd och funktioner samt de tekniska detaljerna.

2) Det är svårt att finansiera det nationella utvecklingsarbetet om en medlemsstat inte har planerat för denna verksamhet i sin flerårsplanering eller som inte varit tillräckligt precisa i sin planering inom ramen för Fonden för yttre gränser. Det föreslås därför att dessa utvecklingskostnader ska tas med i förslaget.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Detta förslag ska ses som ett led i den kontinuerliga utvecklingen av Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsstrategi, särskilt meddelandet om smart gränsförvaltning³⁸, samt tillsammans med förslaget om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser³⁹, som en del av den fleråriga budgetramen. Den finansieringsöversikt som är bifogad det ändrade kommissionsförslaget om inrättande av byrån⁴⁰ omfattar kostnaderna för de befintliga it-systemen Eurodac, SIS II och VIS men inte kostnaderna för framtida gränsförvaltningssystem som ännu inte anförtrots byrån genom en rättslig ram. Därför har man i bilagan till förslaget till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020⁴¹ under budgetrubrik 3 ”Säkerhet och medborgarskap” anslagit medel till befintliga it-system under ”It-system” (822 miljoner euro) och framtida gränsförvaltningssystem under ”Inre säkerhet” (1,1 miljoner euro av 4 648 miljoner euro). Inom kommissionens generaldirektorat för inrikes frågor (GD HOME) som är det generaldirektorat som ansvarar för inrättandet av ett område med fri rörlighet inom vilket personer kan passera de inre gränserna utan gränskontroll och där de yttre gränserna kontrolleras och förvaltas enhetligt på EU-nivå. Systemet har följande synergieffekter med Informationssystemet för viseringar (VIS):

a) När det gäller viseringsinnehavare kommer systemet för biometrisk matchning att användas vid in- och utresa.

b) In- och utresesystemet kommer att utgöra ett komplement till VIS, som endast innehåller ansökningar om viseringar och utfärdade viseringar, i och med att in- och utresesystemet när det gäller viseringsinnehavare kommer att lagra konkreta in- och utreseuppgifter rörande utfärdade viseringar.

c) Det kommer även att finnas synergieffekter med programmet för registrerade resenärer, eftersom in- och utresa för registrerade resenärer kommer att registreras i in- och utresesystemet som övervakar tidsfristen för den tillåtna vistelsen inom Schengenområdet. Utan in- och utresesystemet skulle det inte gå att införa fullt automatiserad gränspassage för registrerade resenärer. Det finns inte heller någon risk för överlappning med andra initiativ som genomförs av andra generaldirektorat.

³⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet - Smart gränsförvaltning - valmöjligheter och framtida handlingsalternativ(KOM(2011) 680).

³⁹ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar (KOM(2011) 750).

⁴⁰ KOM(2010) 93 av den 19 mars 2010.

⁴¹ KOM(2011) 398 av den 29 juni 2011.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

- Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**
 - Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
 - Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**
 - Förberedande fasen mellan 2013–2015 (inrättande av den rättsliga ramen).
 - Utvecklingsfasen mellan 2015–2017.
 - Systemet tas därefter i full drift.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴²

- Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen
- Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till
 - genomförandeorgan
 - byråer/organ som inrättats av gemenskaperna⁴³
 - nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
 - personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen
- Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer
- Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Utvecklingen av in- och utresesystemet finansieras på grundval av artikel 15 i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar (KOM(2011) 750). I enlighet med

⁴² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴³ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

artiklarna 58 1 c och 60 i den nya budgetförordningen (indirekt centraliserad förvaltning) ska genomförandet av det ovannämnda finansieringsprogrammet delegeras till it-byrån.

Under perioden 2015–2017 kommer all utvecklingsverksamhet att anförtros it-byrån genom ett delegeringsavtal. Detta täcker utvecklingen av alla delar av projektet, dvs. det centrala systemet, medlemsstaternas nätverk och infrastrukturen i medlemsstaterna.

År 2017, när halvtidsöversynen äger rum, är det meningen att man ska överföra de kvarvarande medlen från anslaget på 513 000 miljoner euro till posten för it-byrån (drifts- och underhållskostnader för centralsystemet och nätverket) och till de nationella programmen (drifts- och underhållskostnader för de nationella systemen, bl.a. infrastrukturkostnader (se tabellen nedan)). Finansieringsöversikten kommer att ses över i enlighet med detta i slutet av 2016.

Block	Metod för genomförande	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Utveckling av det centrala systemet	Indirekt centraliserad	X	X	X			
Utveckling medlemsstaterna	Indirekt centraliserad	X	X	X			
Underhåll av det centrala systemet	Indirekt centraliserad			X	X	X	X
Underhåll nationella system	Indirekt centraliserad			X	X	X	X
Nätverk (1)	Indirekt centraliserad	X	X	X	X	X	X
Infrastruktur medlemsstaterna	Indirekt centraliserad	X	X	X	X	X	X

(1) Utveckling av nätverk 2015–2017, drift av nätverk 2017–2020

2. FÖRVALTNING

2.1. *Bestämmelser om uppföljning och rapportering*

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Bestämmelserna om övervakning och utvärdering av in- och utresesystemet anges i artikel 46 i förslaget om inrättande av in- och utresesystemet.

Artikel 46 Övervakning och utvärdering

1. Byrån ska se till att det finns förfaranden för att övervaka in- och utresesystemets verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.
2. Byrån ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i in- och utresesystemet som behövs för det tekniska underhållet.
3. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vartannat år, ska byrån rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur in- och utresesystemet har fungerat i tekniskt hänseende, inbegripet ur säkerhetssynpunkt.
4. Två år efter det att in- och utresesystemet har tagits i drift och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av in- och utresesystemet. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga, tillämpningen av denna förordning, säkerheten i in- och utresesystemet och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet och rådet.
5. Den första utvärderingen ska framförallt undersöka om, och i så fall hur, in- och utresesystemet bättre skulle kunna användas i kampen mot terroristbrott och andra allvarliga brott, ta upp frågan om tillgång till de uppgifter som lagras i systemet för brottsbekämpningsändamål och i så fall på vilka villkor samt undersöka om lagringsperioden bör förlängas och om tredjeländers myndigheter bör ges tillträde till systemet. För detta ändamål ska hänsyn tas till hur in- och utresesystemet fungerat och resultaten av genomförandet av VIS.
6. Medlemsstaterna ska förse byrån och kommissionen med de uppgifter som krävs för att de rapporter som avses i punkterna 3 och 4 ska kunna utarbetas i enlighet med de kvantitativa indikatorer som fastställts på förhand av kommissionen och/eller byrån.
7. Byrån ska förse kommissionen med den information som den behöver för att den ska kunna utarbeta de övergripande utvärderingar som avses i punkt 4.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

1) Problem i samband med den tekniska utvecklingen av systemet

Medlemsstaternas nationella it-system är inte likadana tekniskt sett. Dessutom kan gränskontrollprocessen variera beroende på lokala omständigheter (tillgängligt utrymme vid gränsövergångsstället, reseflöden osv.). In- och utresesystemet ska integreras i de nationella it-strukturerna och de nationella gränskontrollprocesserna. Det krävs även att utvecklingen av de nationella komponenterna i systemet är helt anpassade till det centrala systemet. Följande två huvudsakliga risker har identifierats på detta område:

a) Risk för att de tekniska och rättsliga aspekterna av in- och utresesystemet kan komma att genomföras på olika sätt av medlemsstaterna på grund av bristfällig samordning mellan den centrala och den nationella nivån.

b) Risk för inkonsekvenser i användningen av det framtida systemet på grund av hur medlemsstaterna införlivat in- och utresesystemet i de befintliga gränskontrollprocesserna.

2) Problem med att hålla tidsplanen för utvecklingen av systemet

Erfarenheterna från utvecklingen av VIS och SIS II gör att man kan dra slutsatsen att en avgörande förutsättning för att genomförandet av in- och utresesystemet ska fungera väl är att den externa entreprenören lyckas hålla tidsplanen. IT-byrån kommer såsom varande expertcentrum på området utveckling och förvaltning av stora it-system även att vara ansvarig för tilldelningen och förvaltningen av kontrakt, särskilt underentreprenörskontrakt för utveckling av systemet. Det finns flera risker med att använda en extern entreprenör för detta utvecklingsarbete.

a) Framförallt finns det en risk för att entreprenören inte anslår tillräckliga resurser till projektet eller konstruerar eller utvecklar ett system som inte är tillräckligt modernt.

b) Det finns risk för att förvaltningsförfaranden och metoder för att hantera stora it-projekt inte respekteras fullt ut på grund av att entreprenören försöker minska kostnaderna.

c) I dagens ekonomiska läge går inte heller att utesluta att entreprenören kan komma att drabbas av ekonomiska svårigheter som inte har med projektet att göra.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

1) Det är meningen att byrån ska bli ett expertcentrum på området utveckling och förvaltning av stora it-system. Den ska anförtros utvecklingen och driften av den centrala delen av systemet, inbegripet de enhetliga gränssnitten i medlemsstaterna. På detta sätt kan man undvika de flesta av de problem som kommissionen stötte på i samband med utvecklingen av SIS II och VIS.

Under utvecklingsfasen (2015–2017) kommer kommissionen att ha det övergripande ansvaret, eftersom projektet kommer att utvecklas via indirekt centraliserad förvaltning. Byrån kommer att ha ansvaret för den tekniska och ekonomiska förvaltningen, särskilt tilldelningen och förvaltningen av kontrakt. Delegeringsavtalet kommer att täcka den centrala delen genom

upphandlingar och den nationella delen genom bidrag. Enligt artikel 40 i genomförandebestämmelserna kommer kommissionen att ingå ett avtal som fastställer de detaljerade bestämmelserna för förvaltning och kontroll av medel samt för skyddet av kommissionens finansiella intressen. Detta avtal ska innehålla de bestämmelser som anges i artikel 40.2. Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att hantera de risker som beskrivs i punkt 2.2.1.

I samband med halvtidsöversynen (som ska äga rum 2017 inom ramen för fonden för inre säkerhet, artikel 15 i den övergripande förordningen) kommer förvaltningsmetoden att ses över.

2) För att undvika förseningar på nationell nivå planeras en effektiv styrning mellan alla berörda aktörer. Kommissionen har i utkastet till förordning föreslagit inrättandet av en rådgivande grupp som består av nationella experter från medlemsstaterna och som ska bistå byrån med sakkunskap om in- och utresesystemet och programmet för registrerade resenärer. Denna rådgivande grupp ska hålla regelbundna möten om genomförandet av systemet, dela insamlad sakkunskap och ge rådgivning till byråns styrelse. Dessutom avser kommissionen att rekommendera medlemsstaterna att de inrättar nationell projektinfrastruktur / projektgrupper, både för den tekniska och driftsmässiga utvecklingen, bl.a. en tillförlitlig kommunikationsinfrastruktur med en enda kontaktpunkt.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

De åtgärder som planeras för att bekämpa bedrägerier anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1077/2011 där följande föreskrivs:

1. I syfte att bekämpa bedrägeri, korruption och andra rättsstridiga handlingar ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla.
2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter som gäller för alla anställda vid byrån.
3. I beslut om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som införts till följd av dessa beslut, ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och Olaf vid behov får utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byrån samt hos de tjänstemän som har fördelat dessa anslag.

I enlighet med denna bestämmelse fattade styrelsen för byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa den 28 juni 2012 ett beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada unionens intressen.

Dessutom håller GD HOME för närvarande på att utforma en strategi för bekämpning och upptäckt av bedrägerier.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Genom delegeringsavtalet kommer byrån att anförtros uppgiften att inrätta lämpliga instrument för sina lokala finansiella system i syfte att kunna garantera en effektiv övervakning, uppföljning och rapportering av kostnaderna i samband med genomförandet av in- och utresesystemet i enlighet med artikel 60 i budgetförordningen. Den kommer att vidta lämpliga åtgärder för att kunna rapportera oavsett hur den slutgiltiga kontoplanen kommer att se ut.

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff. ⁽⁴⁴⁾	från Efta-länder ⁴⁵	från kandidat-länder ⁴⁶	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff.	JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
3	[18.02.CC] Fonden för inre säkerhet (yttre gränser)	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁴⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag

⁴⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁶ Kandidatländer och i tillämpliga fall potentiella kandidatländer på västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			3			Säkerhet och medborgarskap				
GD HOME			År 2015	År 2016	År 2017 ⁴⁷	År 2018	År 2019	År 2020	Följande år	TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik 18.02.CC	Åtaganden	(1)	122.566	30.142	119.477	80.272	80.272	80.271		513.000
	Betalningar	(2)	61.283	82.382	92.677	83.993	80.271	80.271	32.122	513.000
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	(1a)								
	Betalningar	(2a)								
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslaget för särskilda program ⁴⁸										
Budgetrubrik (nr)		(3)								
TOTALA anslag	Åtaganden	=1+1a +3	122.566	30.142	119.477	80.272	80.272	80.271		513.000

⁴⁷ Kostnadsvariationen, särskilt de höga kostnaderna 2015 och 2017 kan förklaras enligt följande: I början av utvecklingsperioden, 2015, kommer det att göras åtaganden för utvecklingen (engångskostnader för att täcka hårdvara, programvara och entreprenörskostnader i tre år). I slutet av utvecklingsperioden, 2017, kommer de nödvändiga åtagandena för driften att göras. Kostnaderna för förvaltning av hård- och programvara varierar mellan perioderna.

⁴⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD HOME

Betalningar

=2+2a

61.283

82.382

92.677

83.993

80.271

80.271

32.122

513.000

+3

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)							
TOTALA anslag För RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6							
	Betalningar	=5+ 6							

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)							
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1-4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6							
	Betalningar	=5+ 6							

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Följande år	TOTAL T
GD HOME											
• Personalresurser		0.254	0.254	0.254	0.190	0.190	0.190	0.191	0.191		1.715
• Övriga administrativa utgifter		0.201	0.201	0.201	0.200	0.200	0.200	0.200	0.200		1.602
GD HOME TOTALT	Anslag	0.455	0.455	0.455	0.390	0.390	0.390	0.391	0.391		3.317

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0.455	0.455	0.455	0.390	0.390	0.390	0.391	0.391		3.317
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Följande år	TOTAL T
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0.455	0.455	123.021	30.533	119.867	80.662	80.662	80.662		516.317
	Betalningar	0.455	0.455	61.738	82.773	93.067	84.383	80.662	80.662	32.122	516.317

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultat beteckning			År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT						
	Typ av resultat ⁴⁹	Genomsnittliga kostnader för resultatet	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Antal resultat	Kostnad	Totalt antal resultat	Totalt kostnad	
Specifikt mål nr 1⁵⁰: Systemutveckling (på central och nationell nivå)															
- Resultat			1	122.566	1	30.142	1	43.143					1	195.851	
Delsumma för särskilt mål nr 1 ⁵¹				122.566		30.142		43.143						195.851	
Specifikt mål nr 2: Systemdrift (på central och nationell nivå)															
- Resultat						1	76.334	1	80.271	1	80.272	1	80.272	1	317.149

⁴⁹ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁵⁰ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

⁵¹ I detta belopp ingår utvecklingen på central nivå, särskilt nätverksinfrastrukturen, de hårdvaru- och programvarulicenser som är nödvändiga samt den externa entreprenörens kostnader för att utveckla det centrala systemet. Utvecklingen på nationell nivå omfattar kostnader för de hårdvaru- och programvarulicenser som är nödvändiga samt utvecklingsarbete som lagts ut externt.

Delsumma för särskilt mål nr 2 ⁵²						76.334		80.271		80.272		80.272		317.149
TOTALA KOSTNADER	1	122.566	1	30.142	2	119.477	1	80.271	1	80.272	1	80.272	2	513.000

⁵²

I detta belopp ingår nödvändiga kostnader för att hålla igång driften i det centrala systemet, särskilt driften av nätverket, underhåll av det centrala systemet av en extern entreprenör och de hårdvaru- och programvarulicenser som är nödvändiga. Vad gäller driften på nationell nivå omfattar beloppet kostnaderna för driften av de nationella systemen, särskilt licenser för hård- och programvara, incidenthantering, och kostnader för nödvändiga externa entreprenörer.

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser	0.254	0.254	0.254	0.190	0.190	0.190	0.191	0.191	1.715
Övriga administrativa utgifter	0.201	0.201	0.201	0.200	0.200	0.200	0.200	0.200	1.602
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0.455	0.455	0.455	0.390	0.390	0.390	0.391	0.391	3.317

Belopp utanför RUBRIK 5 ⁵³ i den fleråriga budgetramen									
Personalresurser									
Övriga administrativa utgifter									
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen									

TOTALT	0.455	0.455	0.455	0.390	0.390	0.390	0.391	0.391	3.317
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

⁵³

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltidsekvivalenter (eller med högst en decimal)

	År 2013	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

• **Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)**

XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
XX 01 01 02 (vid delegationer)								
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								

• **Extern personal (i heltidsekvivalenter: HE⁵⁴)**

XX 01 02 01 (CA, INT, SNE – totalt)								
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA and SNE vid delegationerna)								
XX 01 04 yy ⁵⁵	- vid huvudkontoret ⁵⁶							
	- vid delegationer							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE - indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE - direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik (ange vilken)								
TOTALT	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

⁵⁴ CA= kontraktanställda, INT = vikarier (interimspersonal), JED = Jeune Expert en Délégation (unga delegerade experter), LA = lokalanställda, SNE = stationerade nationella experter.

⁵⁵ Under taket för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁵⁶ Särskilt inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	<p>2 stycken under den förberedande fasen 2013–2015</p> <p>1 handläggartjänst för de rättsliga förhandlingarna, samordning av uppgifter inom byrån och översyn av delegeringsavtalet.</p> <p>0,5 handläggartjänst för översyn av den finansiella verksamheten och expertis när det gäller gränskontroll och tekniska frågor.</p> <p>0,5 assistenttjänst för administrativ och finansiell verksamhet.</p> <p>1,5 under den förberedande fasen 2016–2020.</p> <p>1 handläggartjänst för uppföljning av delegeringsavtalet (rapporter, förberedande av kommittéförfarande, validering av funktions-specifikationer och tekniska specifikationer, översyn av finansiell verksamhet och samordning med byrån) samt expertis om gränskontroll och tekniska frågor.</p> <p>0,5 assistenttjänst för administrativ och finansiell verksamhet.</p>
Extern personal	0

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med gällande och nästa fleråriga budgetram.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵⁷

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

⁵⁷ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - i. Påverkan på egna medel
 - ii. Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁸						
		År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Följande år
Artikel 6313.....		3,729	5,013	5,639	5,111	4,884	4,884	1,954

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

18.02.CC Fonden för inre säkerhet (yttre gränser)

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

Budgeten ska omfatta ett bidrag från de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket och de Eurodac-relaterade åtgärderna i enlighet med vad som fastställs i respektive avtal. Uppskattningarna är enbart vägledande och grundar sig på nyligen gjorda beräkningar av intäkter för genomförandet av Schengenregelverket från de länder som för närvarande bidrar (Island, Norge och Schweiz) till Europeiska unionens allmänna budget (utnyttjade anslag för betalningar) med ett årligt belopp för det relevanta budgetåret, vilket beräknas i förhållande till landets BNP som en procentandel av BNP för alla deltagande stater. Denna beräkning grundar sig på sifferuppgifter för juni 2012 från Eurostat. Siffrorna varierar kraftigt, eftersom det ekonomiska läget är mycket olika i de deltagande länderna.

⁵⁸

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.